

Asi Anka

– Sürgün Anka · 12 Şubat 2013

Tek ışığım hayalin,yine karanlık bir gece kalbim aheng aheng adını sayıklıyor hece hece.
Aklım başımdan mı gidiyor yoksa aklım başıma mı geliyor desem bilmiyorum
gözlerini düşündükçe.
Kalbimde bir gemi beliriyor,demir alıyor yüreğimin kıyısından
usul,usul sessizce.
rüzgarı sen,yelkenleri sen,pusulası sen..

Buna sensiz yaşamak mı denir yoksa her an seninle yaşıyor olmak mı?
Seni her anlamda sevmek güzel,yaşamayı sevdiğim tek hayatımsın çünkü.
Bir insanım ama,sadece senin verdiğin suyla yaşayabilen bir bitki gibiyim adeta sanki,
sadece seninle hayat bulan..

Seni beklemek çok farklı,,ne güneşin doğmasını beklemeye benziyor,
nede hasta iken iyileşmeyi beklemeye,
ateşi fırlamış çocuğunun başucunda bin bir tedirginlikle bin bir fedakarlıkla bekleyen
Annenin yaşanmışlığı gibi seni beklemek..

Bir yangınsın içimde kocaman.
Hani söndürmeye çalıştıkça daha çok büyüyen bir yangın.
Küçük bir kıvılcımın gebeliğinden doğmuş ama kocaman bir yangın.
Asla ve hiçbir zaman sönmeyecek olan.